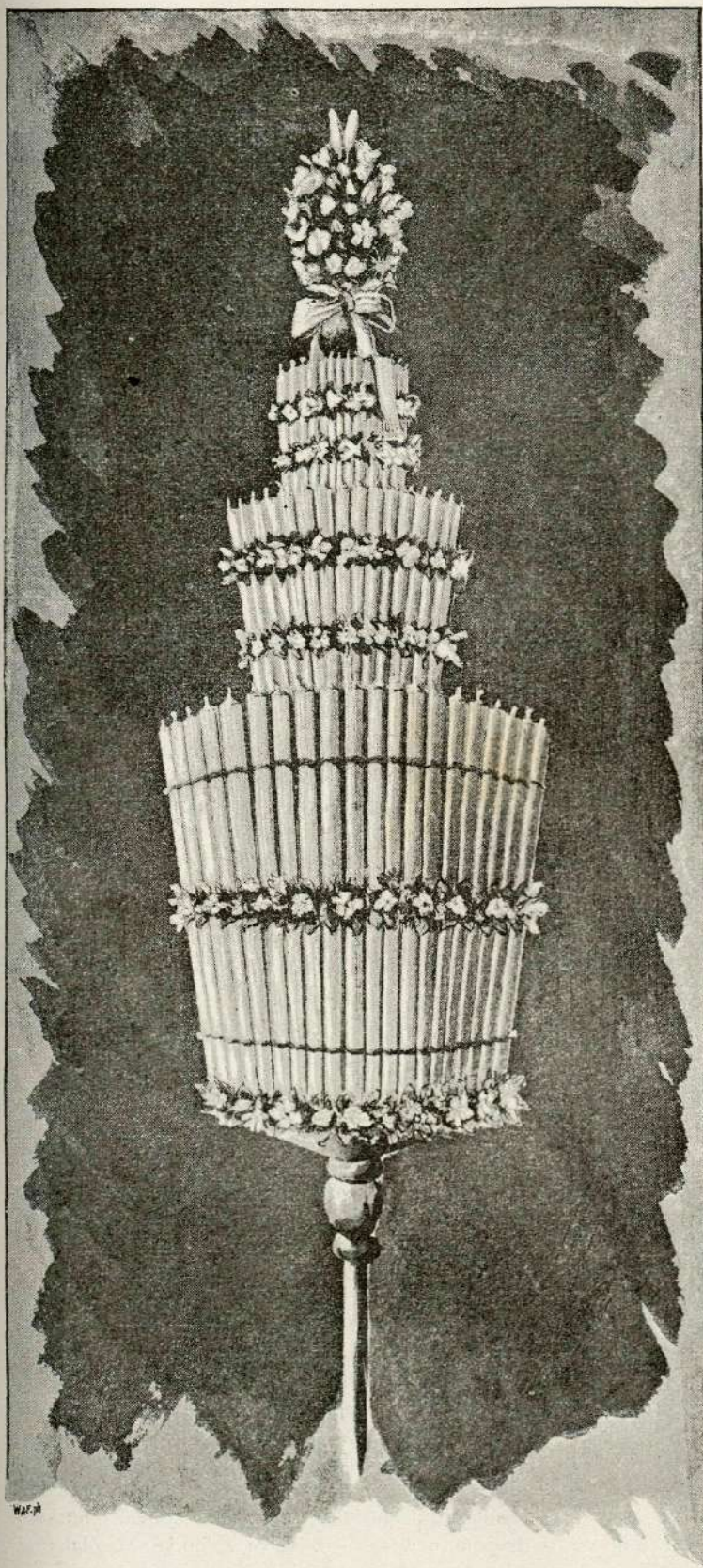

Stavnica. (Narisal Josip Dostal.)

kušen. Drugi sosesčani pa so zadovoljno gledali in tudi pomagali na ta ali oni način.

Najprvo so nastavili v spodnji najširši stojalov oddelek one sveče, ki so tehtale po dva do poltretjega funta. V srednji oddelek so devali sveče po jeden ali poldrugi funt težke. V gornji oddelek pa najmanjše, ki so tehtale po tri četrtnine, pol, ali jedno četrtno funta. Tako natakneje sveče so povezali v vsakem oddelku po dvakrat z voščenicami (drobnimi svečicami) in jih tako pritrdili na stojalo. Okrog in okrog pa so navili in napletli raznobarnih vencev iz umetnih cvetlic. Sveče so ovili sem in tje z lošem. Po vnanjih straneh vsakega oddelka pa so natakneli mnogo manjših suhih šopkov. Tu in tam so nastavili po vrhnem delu vsakega oddelka tudi raznih lošastih banderc. Na vrh stojala pa, kjer je že bila pozlačena krogla, pritrdili so ogromen in drag šopek iz cvetlic. Tako je bila stavnica gotova.

Ko je prišel novega leta dan, tedaj je najjačji mladenič nesel izgotovljeno stavnico v cerkev. Opasal si je nalašč zato pripravljeni usnjati pas, v katerem je postavil drog s stavnico na vrhu. Navadna visokost droga je bila po jeden meter. Spremljevali so takega stavnika navadno vsi krepkejši mladeniči iz dotične soseske ter mu pomagali pri težavni nošnji. Pomagali so nositi le tedaj, ko so šli bolj po samotah: sramotno pa bi bilo, ko bi skozi vasi ali proti cerkvi jeden sam junak ne bil zmogel vse teže. Prišedši pred cerkev, postavil je stavnika svoje breme pred vrata in čakal, dokler ni prišel duhovnik, ki je stavnico blagoslovil. Po opravljenem blagoslovu jo je nesel pred glavni oltar in jo postavil v nalašč zato pripravljeno stojalo. V komenski župniji so bile navadno po tri stavnice, dostikrat